

הודעה מס' :

اعلان رقم

הודעתו של : الاعلان عن

اسم في حروف انكليزية:	اسم بآبجديات لغة يiddish:	العنوان	اسم العائلة:	اسم الشخصي	ش. فرطى:	رقم الهوية:
الدين:	الجنس:	مین:	معن مشفتوتى:	معن مشفتوتى:	معن مشفتوتى:	مس. زوج:
آخر	ذكر	نثوي	لحالة الاجتماعية	الاسم السلفي	الاسم السلفي	الاسم السلفي
التاريخ لوليد:	مكان الولادة:	تل. ببيت:	تل. ببيت:	تل. نوى:	تل. نوى:	تل. نوى:
الاسلكي	الاسلكي	تلفون العمل	تلفون البيت	تلفون البيت	تلفون العمل	تلفون العمل
عنوان مגוריהם:	العنوان	العنوان	العنوان	العنوان	العنوان	العنوان
رورو:	يشوب	ميلاود	ديروه	نيسنه	بيوت	رورو:
لنيا - ٤٥٠						
اسم و العنوان مكان العمل:	مكماوا:	المهنة:	تلفون و معلومات العبوة:	اسم و العنوان مكان العمل:	اسم و العنوان مكان العمل:	اسم و العنوان مكان العمل:

ראיתי את חניל לפני ורשמתי את חודעתו כדלקמן:
העדות מונצחת באודיו וידאו מ.ט. 50/08/08 חדר. העדות נגבהה בשפה האנגלית.
אני עובד מנפאל, ואני נמצאת בישראל 20 חודשים, ואני עובדת בנפאל כמטפלת,
ובזמןני הפני אני מתנדבת במסיליה קו-עובד, זכויות הנשים, ועוד, ואני
מסיימת להילוה הנפאלית.
וזאי הגעתם למסור עדות על מקרה ביוני או יולי 2008.

באותו חדש התקשורת אליו עדי ממסיל'יה ואמרה לי שימושי התקשורת לך-
החכם לאדם נפאלי, והיא אמרה שמאחר שאדם זה אינו דובר כלום מלבד השפה
הנפאלית היא זקופה לי לסייע בתרגום.

המודעה אמרה שהמעסיק יצא בוקר בסביבות תשע, וחזר הביתה בסביבות השעה תשע בערב, כך שהוא לנו זמן, לכן תכננו אני ועדי תכננו לנסוע לשם.

נאמר לנו על ידי המודיעעה כי במהלך השנים היו ארבעה אנשים כל אחד בטורו שעבדו אצל המשפחה וכשהענין התגלה המשפחה שלחה אותם חזרה לארכטם.

Graham

בسبיבות עשר נסענו אני וудי, ברכבה, לדירה המذווגת לכטובות בעיר רמת-גן, לרחוב [REDACTED]. ראיינו שזה בית פרטי בן שלוש קומות עם גינה גדולה.

השער לגינה היה פתוח, נכנסנו לחצר ודפקנו על הדלת, ואחרי שתים שלוש דקות הבחנו בצעיר שלפי הערכתינו כבן 28 מabit מהחלון הימני של הבית. קראתי לעברו: "אתה נפאלין, והוא השיב: בן, בן".

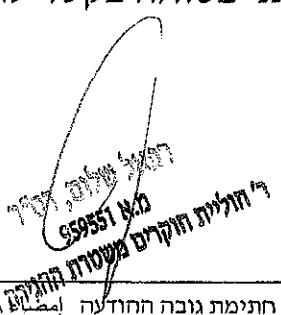
שאלה : כשהוא הבית מהחולון והסתכל לעבריכן כיצד הוא נראה? איך התרשם ממוני?

תשובה : הוא נראה מוטרד וחסר בביטחון. והוא שאל אותי : "מי אתם ומהיכן אתם ? ולמה באתם לפה ?" עניתי לו : " אנחנו לא מהשגרירות, ואני מה'קו החסם" ואנו יכולים לעזור לך אם יש לך בעיה, لكن אל תפחד מאייתנו ושתפ איתהנו פעולה "

הוא סיפר לנו ששמו **ארקע ח**, והוא מנפאל, והוא עובד חמישה חודשים
בבית הזה, וב עבר הוא עבד בהודו עם אחותה משפחה, והוא מועסק בניקיון וכי
שהועסק בהודו, והמשפחה הזה אמרו לו שהם יכולים לחתת אותו לישראל ולתת
לו עבודה עם משכורות טובה. הוא סיפר שהוא שמע על ישראל ורצה לבוא אבל
הشمיים באותה עת היו סגורים, ולכן כשהם אמרו לו שהם יכולים לחתת אותו
לישראל הוא הסכים לבוא.

הוא סיפר שהוא שילם להם, הוא לא אמר את הסכום ושהוא נתן להם את הדרכו שלו וכל המסמכים, ולאחר תחיליך מסווים הם באו ביחד לישראל. הוא עוד אמר שהם, המשפחה משלמים לו כל חודש 1600 רופי - מطبع היהודי כל

הוּא סִפְר שָׁם לֹא מַרְשִׁים לֹא לְצֹאת הַחֹוצֶה, וְהוּא יִכְלֶל לְצֹאת רַק לְגֹן וְלְגֹג. עַד
כִּמֵּה שָׁׂצּוּר לִי מִדּוֹבֵר בְּגַג שְׁטוֹחַ וְלֹא רֻעֲפִים, אֲבָל אַינְנִי בְּטוֹוחַ בְּקַשְׁר לְזֹהַ, אֲבָל
אַנְּיִ בְּטוֹוחַ שִׁיש סְבִיב חַבִּית גֹּן.

חתימת המודיען אמضاו המדיין

האדם סיפר שאין לו חדר או מיטה עבورو, ושהוא משתמש במווזזה, ושהוא ישן על הרצפה.

שאלה: האם הוא סיפר הכל מיזומתו, או שאtan תשאלתנו אותו?
תשובה: לאחר שהסבירנו לו מי אנחנו, אני שאלתי אותו אם הוא מוכן לענות לנו על כמה שאלות והוא הסכים וענינו זרחו, והוא אמר: "בສדר, מה אתן רשות לשאול, אני אספר".

הוא סיפר שהוא עובד משעה חמישים בבוקר עד שתיים עשרה בלילה. ושהוא עושה הכל, ניקיונות, בישול וגיוחז והכל, והאישה של המעסיק מאוד לא נחמדה אליו, ומאחר והוא זה שמכין את האוכל אז הוא אוכל מה שהוא רוצה.

שאלה: את מתכוונת שאין עליו הגבלה מבחינת אוכל?
תשובה: נכון. אז שאלנו אותו: "היכן דרכונך?" והוא השיב: "הם לקחו את דרכוני".

שאלה: האם שאלתם אותו או שהוא סיפר היכן הם שמו לו את הדרכונו?
תשובה: לא, וזה בקשנו ממנו לפתח את הדלת, תכנית אותו, והוא אמר: "הדלת נעולה, ואני לא יכול לצאת ללא רשות מעסיקי, הם נועלים אותי כל הזמן". וזה הוא בקש: "נבקש תעוזרי לי, אני רוצה לראות את חבריי, ולקלל חופשות בסופי שבוע, אני לא מרגיש טוב, ואני מרגיש כאילו אני בכלל". וזה, לאחר שאנו מדברים כרבע שעה האישה הגיעו מזלו הרע, הבוחר נראה שמח וחשב שאנו נוכל להוציאו, אבל לא יכולנו כי לא היה בידינו את האפשרות הזה, אז אמרנו לאיישה שטיענו בכתובת.

היא נראית עם עיניים מאוד כועסות, ואנו ייצאנו משם מהר, חזרנו לרכב ונסענו לכיוון תל-אביב.

בדרך עדי ואני שוחחנו על כך, שאלנו את עצמנו אין נוכל לעזור לאדם זה. רצינו מאוד לעזור לו, אבל הינו זקוקים לשיתוף הפעולה שלו, אבל הבנו מדבריו באותו מועד כשהיינו אצל מי הוא משפחה מאוד ענייה, והאלף שיש מאות רפואי עבورو זה המון כספ'.

רחל שלום, ענף
מ.א. 93550
ד"ר חוליה חוקרים מומחים

Dekel

65 היה חשוב לנו לעזר לו, ולא לגרש אותו, וחשבנו שם נדבר עם המעסיק הוא
 66 ירחקיק אותו חזרה להודו, ולכן ניסינו לפגוש בו בשנית.
 67 לאחר שבוע ימים, ביום ראשון, אני עדי ואמית הגענו ליד הבית, והפעם עם הרכב
 68 של אמי ואמית התקשרה לדירה.
 69 שאלה: איך ידעתם מה המספר טלפון? מי מסר לכם אותו?
 70 תשובה: עדי ואמית בדקנו בספר טלפונים ומצאו את המספר של המעסיק, לא ידע.
 71 שאלה: איך ידעתם מי בעל הבית?
 72 תשובה: הייתה לנו את הכתובת, וגם על הדלת היה כתוב את שם המעסיק,
 73 וככה הגיענו למספר הטלפון שלו.
 74 לכן התקשרנו, ומיל שענה זו הייתה האישה, לא רצינו לחשוף עצמנו בכך שאלנו
 75 שם משפחחה אחר, והתשובה הייתה שלילית ואז ניתקנו.
 76 חשבנו שאולי היא תצא לאיזו שהייא פגישה ואז נוכל לגשת ולשוחח עם הבוחר,
 77 חיכינו שם שעה אבל היא לא יצא מהבית, נוашנו וחזרנו לתל-אביב.
 78 בדרך שוחחנו, ועוד אמרה שהיא חששות שם נמתין יותר מידי עשויה
 79 המשפחה לשולח את הבוחר מישראל, לכן היא החליטה להעביר את התיק
 80 לטיפול המשטרה.
 81 שאלה: האם הצעיר מסר לך את שמו?
 82 תשובה: כן, פלאש.
 83 שאלה: האם הצעיר הזה סיפר לך שהוא נושא לבורסת היהלומים ביחד עם
 84 האישה, ולעתים לבדו על מנת למסור את האוכל למעסיקו, כלומר הוא יוצא
 85 מהבית? ולא כמו שהוא סיפר לך?
 86 תשובה: לא, הוא אמר שהוא מעולם לא יצא מהבית, שאיך שהוא הגיע מהודו
 87 לישראל, הוא הגיע ישירות לבית ולא יצא ממש מעולם, ואם הוא יוצא זה רק
 88 לחצר כדי להש��ות את הצמחייה.
 89 שאלה: הצעיר הזה, פלאש, אמר לך שהוא רוצה לקבל ימי חופשה שמגיעים לו,
 90 או סופי שבוע, כדי לראות את החברים שלו?

- תשובה: כן. 91
 שאלה: מעוניין אותי לדעת, הוא אמר לך שהוא רוצה פגש בחבריו? 92
 תשובה: כן. 93
 שאלה: את יודעת מה השאלה הבאה שמייד הייתי שואל אותה? 94
 תשובה: מה? 95
 שאלה: יש לך פה חברים? כי הוא אמר חברים ולא "אני מעוניין לפגוש אנשים, להכיר אנשים", זה לא נשמע משהו כללי, זה נשמע כאילו יש לו פה חברים שכבר הוא נפגש בהם, את מבינה? 96
 תשובה: כן, אבל אני יכולה לומר לך שהוא אמר את זה כך באופן שהיה ברור שהוא מתכוון שהוא יודע שיש כאן נפאלים מהעם שלו והוא היה רוצה לפגוש בהם. 97
 שאלה: האם שאלתם אותו אם המוסיק שלו אוסר עליו לצאת, או שהוא מביך לא לצאת, בלי קשר לכלי, פשוט הוא מעדיף לנוח בבית בזמן החופשי שלו? 98
 תשובה: אני בטוחה שהוא ביגוד לרצונו, כי המוסיקלקח ממנו את דרכונו, ולא דרכונו הוא לא רשאי לצאת החוצה, וכן הדלת הייתה נועלה. 99
 שאלה: האם יכול להיות שהוא רצה לדוחות אתכם בנימוס, ובמוקם להגיד: 100
 "אני לא רוצה לפתח לכם את הדלת", הוא העדיף לומר: "אין לי מפתח", הכי פשוט, וכך, מצד אחד הוא לא מאבד מהסימפתיה שאתנו רוחשים לו, ומצד שני הוא לא עשה משהו שעשויל גורום נזק למשיקו. מה את אומרת? איך התרשמה כאישה נפאלית? כמו שמכירה את המנטאליות של הנפאלית, איך התרשמה? 101
 תשובה: בראשונה כשהוא חיצ' מהחלון אמרנו לא שנחנו רוצחים לדבר איתנו וביקשנו ממנו לפתח את הדלת והוא סירב, ואמר שהוא לא רוצה לפתח את הדלת והוא ידבר איתנו מהחלון. וכשהתחלנו לדבר וסביררתי לו שאינו נפאלית, ושאנו רוצה לעזור לו, הוא אמר: "אהה זה טוב, אני רוצה לפתח את הדלת, אבל הדלת נועלה ואני לי מפתח". 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116

נפאל שלום, רס"ן
מ.א. 9595559
י. חוליג'ת חוקרים ודרישות

חתימת גובה החודעה בمضاء נגד עי
חסימת המודיעין בمضاء מسئلן האפادة

142	תשובות: הוא צין שלעתים העבודה מאוד קשה, וההיאשה מתייחסת אליו
143	בצורה לא יפה. אבל דברתי אליו רק רבע שעה לא יותר.
144	שאלה: שאלתנו אותו אם יש לו טלפון נייד?
145	תשובות: לא.
146	שאלה: שאלתנו אותו אם היו יוצא עם המשפחה לטיפולים וחופשות?
147	תשובות: לא שאלתי.
148	שאלה: יש לך מה להוסין?
149	תשובות: אני חשה שאדם זה לא היה במצב טוב, אני חושבת שהיא משחו לא
150	טוב עם אדם זה, הוא נראה נפיח ומוטרד, חשתי שימושו לא בסדר אליו, והוא
151	רוצה לצאת מהמצב הזה אבל הוא לא יודע איך. לכן אני מבקשת ממה לעזר לו.

זו הודעתה שהוקראה בפניי ואושרה בחתימתה.

שעת סיום גביית החודעה: 20:09

הקל עלות/ס"ר
9595202
הgilim@police.gov.il